

DEMONSTRACE

Děda mě vzal za ruku
a nasadil čepici.
Všude tu stojí pánové a paní
a je jich tak hodně, že zaplnili ulici.

Co tu dělají?
Bzučí, hučí, pískají a bučí.
Nebo tleskají.

A v ruce drží cedule.
Na jedné ceduli je slovo VLÁĎA,
ale u D chybí háček.

My s dědou také stojíme,
ale pak je nám zima a jdeme pryč.
Těšíme se do tepla. Do obchodu. Do hraček.

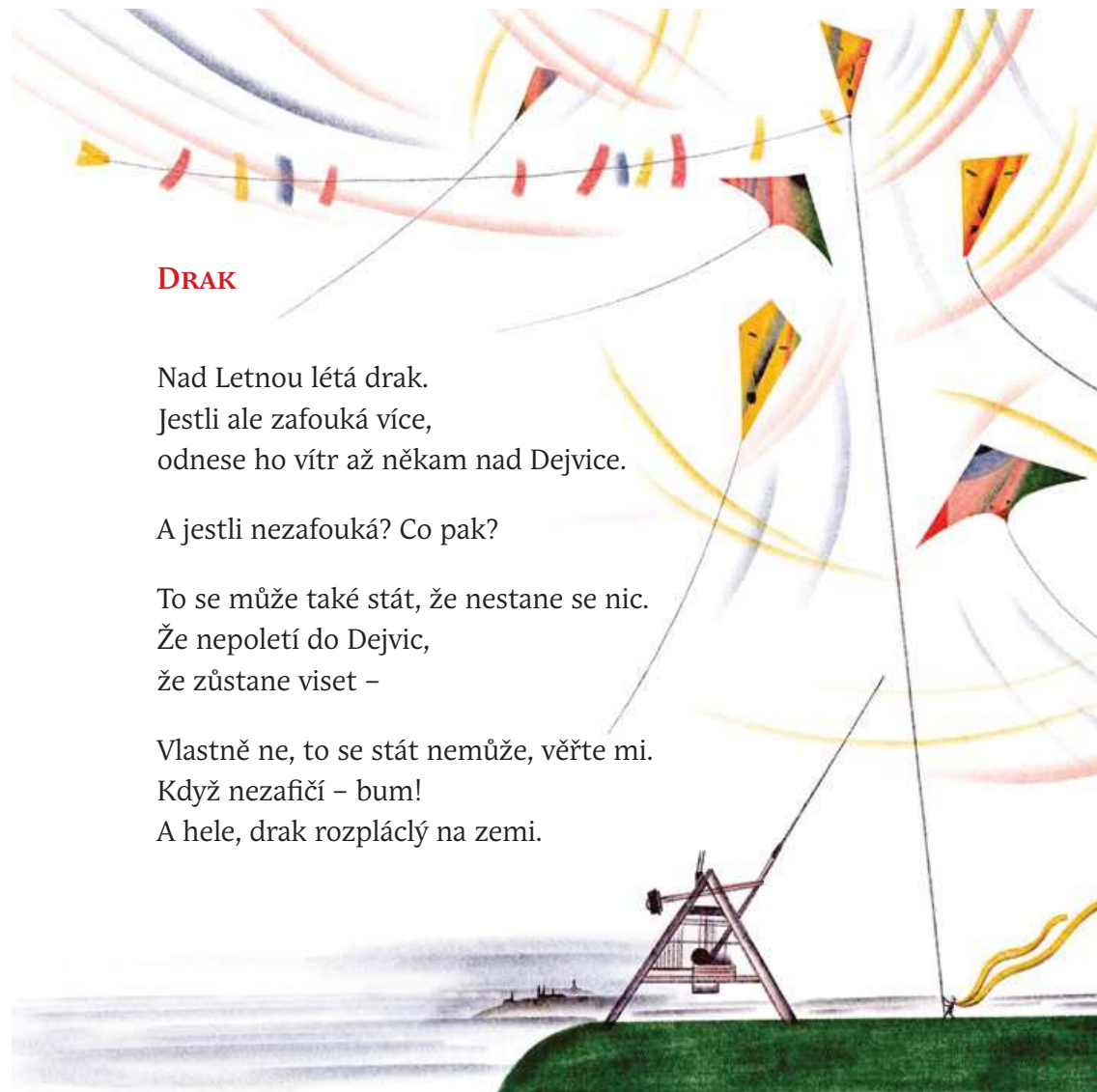
DRAK

Nad Letnou létá drak.
Jestli ale zafouká více,
odnese ho vítr až někam nad Dejvice.

A jestli nezafouká? Co pak?

To se může také stát, že nestane se nic.
Že nepoletí do Dejvic,
že zůstane viset –

Vlastně ne, to se stát nemůže, věřte mi.
Když nezafíčí – bum!
A hele, drak rozplácly na zemi.

VLTAVA

Myslíte, že je Praze někdy smutno?
Třeba proto, že nemůže nikam jet?
Vždyť je pořád doma v Čechách.
Už přes tisíc let.

Není jí smutno.
Má Vltavu a to je řeka,
která teče pryč. Cestuje do daleka.

Když se voda loučí,
jen tichounce šumí.
Nekřičí *ahoj*, ale každý jí rozumí.

Někdy si povídá i s mojí hlavou.
Mávám řece, stojím na břehu,
ale myšlenky plavou.

RECEPT PRO TURISTY

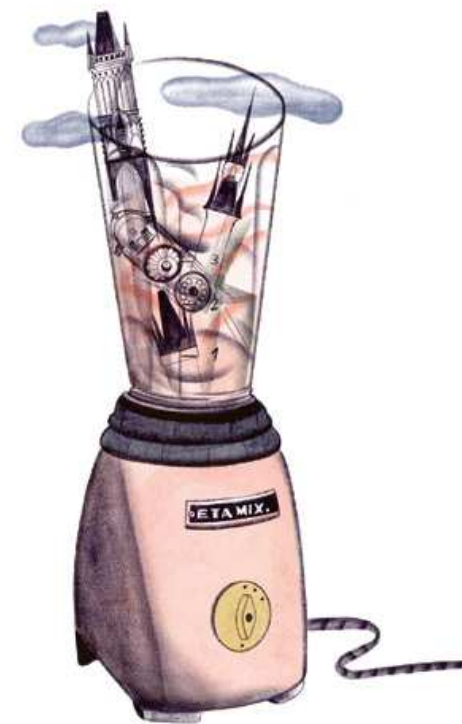
Nasypeme kočáry,
pocinkáme orlojem,
zahustíme prachem
od Prašné brány.

Jak je Staré Město,
zamícháme těsto.
A hněteme tak dlouho,
jak bude ulice Dlouhá.

Smažíme na třicet stupňů.

A pak, kluci a holky?
Pak to všechno sníme.

Protože Praha je nám.
Lepší než hranolky.

CHVÍLI POČKÁME

Slepice!

Pět slepic, no nelžu vám,
zastavuje tramvaje.

Tramvaje!

Šest tramvají na ně cinká,
vystupují řidiči.

Řidiči!

Pánové mají modré bundy, červené tváře
a trochu smutné boty.

Boty!

Takové má táta taky, když řídí.

Tak co teď?

Máme tu už slepice, tramvaje,
řidiče a smutné boty.

A básnička pořád nikde.

Básnička!

Ta asi bude mít zpoždění,
jak nejezdí ty tramvaje.

A KAM TEĎ?

Kam se chcete ještě podívat?

Já bych sednul na lavičku
a pořádně to promyslel.
Víte, že v Praze mají
lavičky na zamyšlení?

Jen tak si sedíte a nemusíte:
přecházet ulici, dobíhat tramvaj,
cvakat lístek ani hledat záchody.

Jen tak si sedíte a najednou objevíte,
že domy u řeky jsou dvojčata:
jeden roste do nebe – a druhý do vody.

Tyto lavičky znají babičky,
ale když se doma dívají na televizi,
tak je na nich místo.

